

Köstebeğın Müzik Kutusu

Çınar BİBER

Köstebeğın Müzik Kutusu

Çınar BİBER

Çayırın derinliklerinde, köklerin uykulu yılanlar gibi kıvrıldığı yerde, Molly adında küçük bir köstebek yaşırdı. Yuvarlak kırmızı gözlükler takar ve büyükannesinin ördüğü yeşil yün atkırı sarınırdı. Molly kazmayı severdi ama en çok dinlemeyi severdi. Solucanların fısıldaşmasını, böceklerin tıkırdamasını dinlerdi. Bir sabah, büyük pembe kürek pençeleri sert bir şeye çarptı. Tık!

Molly toprağı süpürdü. Orada, yanında küçük pirinç bir anahtar olan ahşap bir kutu duruyordu. Üzerine çiçekler ve yapraklar oyulmuştu. 'Ne güzel bir şey!' diye ciyakladı. Anahtarı çevirdi ve tatlı bir melodi çınladı. Yıldızların parıldaması ve derelerin şırıldaması gibiydi. Molly hiç bu kadar güzel bir şey duymamıştı.

Müzik çalınca tuhaf bir şey oldu. İlerideki karanlık tünel yumuşak, altın bir ışıkla parlamaya başladı. Melodi Molly'nin kalbini çekiyordu, sanki nazık bir el onu ileri götürüyordu. 'Müzik bana yolu gösteriyor,' diye fısıldadı. Müzik kutusunu kolunun altına sıkıştırdı ve parlayan tüneli takip etti, küçük kalbi güm-güm-güm atıyordu.

Tünel kocaman, karanlık bir alana açıldı. Molly'nin gözlükleri neredeyse düşüyordu. Burası bir yeraltı konser salonuydu! Tozlu koltuk sıraları bir sahnenin etrafında kıvrılıyordu. Görkemli bir piyano, örümcek ağlarıyla kaplı, sessizce duruyordu. Kırık sandalyeler etrafa dağılmıştı. 'Amanın,' diye soludu Molly. 'Burası bir zamanlar müzikle doluydu. Biliyorum.'

Molly arkadaşlarına haber vermek için tünellerden hızla geri döndü. Kunduz Bertie'yi bir barajı onarıırken buldu. 'Bertie! Hemen gel!' diye seslendi. Bertie pençelerini sildi ve sarı baretini taktı. 'Bu telaş da ne?' diye sordu. 'Bunu duyman lazım!' dedi Molly ve müzik kutusunu kurdu. Tatlı melodi tünellerde yankılandı.

Bertie'nin gözleri kocaman açıldı. 'Bu eski konser salonunun melodisi!' dedi. 'Dedem bundan bahsetmişti. Salon yıllardır kayıp.' Tam o sırada tavşan Ruby, pembe önlüğü dalgalanarak zıplayıp geldi. 'Biri müzik mi dedi?' diye sordu, bıyıkları seğiriyordu. 'Müziği çok severim!' Molly melodiyi yeniden çaldı ve Ruby'nin uzun kulakları dimdik kalktı.

Baykuş Ollie sessizce süzölüp bir kütüğe kondu. Küçük gözlükler takmış ve mor bir papyon bağlamıştı. 'O şarkıyı hatırlıyorum,' dedi bilge, yumuşak bir sesle. 'Uzun zaman önce oradaki son konseri ben yönetmiştim. Ama salon harabeye döndü.' İçini çekti. 'Onu yeniden duymak ne güzel.' Hayvanlar birbirlerine baktılar. Ne yapmaları gerektiğini biliyorlardı.

Ertesi gün hayvanlar konser salonunda toplandı. Bertie işi ele aldı. 'Önce sandalyeleri ve sahneyi onaracağız,' dedi, deri kemerinden aletler dağıtarak. 'Ruby, sen ve diğerleri temizlik yapabilirsiniz.' Ruby önlüğünü bağladı ve kulağının arkasından bir tüy süpürge çıkardı. 'Burası pırıl pırıl olsun!' diye sevindi.

Herkes birlikte çalıştı. Bertie çekiçledi ve testereyle kesti, yassı kuyruğu mutlulukla vuruyordu. Ruby ve fareler her koltuğu parlayana kadar tozunu aldı. Molly büyük pençeleriyle yeri süpürdü. Tavşanlar örümcek ağlarını taşıdı. Böcekler bile küçük toz yumaklarını yuvarlayarak yardım etti. Salon yeniden aydınlık ve neşeli görünmeye başladı.

Ama bir sorun vardı. Eski piyanonun akordu bozuktur. 'Ben hallederim,' dedi Bertie. 'Aletlerle aram iyidir.' Vidaları sıktı ve telleri ayarladı. Ruby tuşları parlayana kadar parlattı. Ollie ahşap bağıetiyle her notayı denedi. 'Neredeyse oldu,' dedi. 'Biraz daha ekip çalışması.'

Sonunda Ollie sahneye çıktı. 'Bu gece kutluyoruz,' diye duyurdu. 'Bir konser vereceğiz!' Hayvanlar sevinçle bağırdı. Molly müzik kutusunu kurdu ve tatlı melodisi salonu doldurdu. Ollie bagetini kaldırdı ve hayvanlar çalmaya başladı. Piyano şarkı söyledi, davullar gümbürdedi, flütler ıslık çaldı. Salon müzikle canlandı!

Yeraltının her yerinden canlılar dinlemeye geldi. Koltuklar ayaklarını ritimle vuran mutlu hayvanlarla doldu. Ruby tüy süpürgesiyle dans etti. Bertie kuyruğunu ritme vurdu. Molly kulaktan kulağa gülümsüyordu. 'Müzik kutusu hepimizi bir araya getirdi,' dedi. Ollie başını salladı. 'Sanat bir topluluğu neşeyle doldurabilir.'

Konserden sonra hayvanlar salonu açık tutmaya karar verdi. Her hafta müzik yapacaklardı. Molly'nin müzik kutusu ekip çalışmalarının simgesi oldu. 'Birlikte çalışınca her şeyi yapabiliriz,' dedi Bertie. Ruby başını salladı. 'Ve müzik her şeyi güzelleştirir!' Küçük köstebek gülümsedi, kırmızı gözlükleri sahne ışıklarında parlıyordu.

Molly mzik kutusunu salonun zel bir rafına koydu. Ne zaman yeni biri gelse, onu kurar ve onu unutulmuř salona nasıl gtrdğnn hikâyesini anlatırdı. 'Her řey kk bir melodiyle bařladı,' derdi. 'Ve bir sr arkadařla.' Hayvanlar bařlarını sallayıp glmserlerdi, ekip alıřmalarının mziğİ yeniden hayata dndrdğ gn hatırlayarak.

O günden sonra yeraltı konser salonu hiç sessiz kalmadı. Müzik ve kahkaha tünellerde yankılandı. Molly sık sık ön sırada oturur, yeşil atkısına sımsıkı sarınmış, tatlı sesleri dinlerdi. Küçük bir köstebeğin bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu. Ve müzik kutusu çalmaya devam etti, herkesi bir araya getiren küçücük bir hazine.

Böylece, çayırın derinliklerinde, hayvanlar güzel bir ders öğrendi. Sanat toplulukları bir araya getirebilir ve ekip çalışması unutulmuş bir yeri neşeye dolu bir yuvaya dönüştürebilir. Molly'nin müzik kutusu hâlâ tatlı melodisini çalıyor ve herkese en küçük keşfin bile en büyük maceraya yol açabileceğini hatırlatıyor. Son.